

Megjelenik évente hatszor.	„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.	X. évfolyam 5. szám.
----------------------------	--	----------------------

TARTALOM: „Hallgass az Úr Isten orcája előtt!...“

„Hallgass az Úr Isten orcája előtt!...“	33
A kegyes élet titka az utolsó napokban.	34
A kételkedés szokása.	35
Egy csodálatos diszpozíció.	36
Gyülekezeti hírek.	37
Az ifjúságnak.	38
Az idők jelei.	39
Hitler Adolf.	39
Kína.	49
A 4-ik számban közölt pályázat megfejtései.	40
Gyermekeknek!	40
Halálozás.	40

Emlékeztetjük testvéreinket azon kisebb traktátjainkra és Bibliádban olvashatod...

című füzetsorozatunkra, melyeket az őszi és téli sorozatos nyilvános előadásokkal kapcsolatos missziómunkában jó segédeszközként igénybe vehetünk. Használjuk azért ezeket ezután még inkább, mind eddig tettük. Az árakra vonatkozólag a gyülekezet traktátkezelője mindenkinek szívesen nyújt tájékoztatást.

„Ezeket írom néked . . . , hogy tudd meg, mimódon kell forgolódnai az Isten házában, amely az élő Istennek egyháza, az igazságnak oszlopa és erőssége. És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben.“ 1. Tim. 3, 14–16.

Pál apostol ezen szavai azt jelentik, hogy az Úr gyermekeitől az ő házában egy hozzá méltó magaviseletet vár el. Isten minden egyes hívőnek ki akarja magát jelenteni. Ez a kegyességnek ama titka, amely a mi időnkben fog beteljesedni. (Jel. 10, 7.) Isten azonban különös módon a mi Istentiszteleteinken, összejöveteleinken akarja magát kinyilatkoztatni és hűségeseivel lényét megismertetni. Istentiszteleteink, szombatiskoláink mindenkinek hiterősítésül és épülésül kell hogy szolgáljon. Ezeket a lehető leggyakrabban látogatnunk kell, hogy így az idők jeleiből felismerjük aközélgő véget. Zsid. 10, 24, 25.

Szívesen énekeljük szombati összejöveteleinken az első számú énekből: „Hajoljunk meg az Úr előtt s új énekkel dicsérjük őt.“ Mit akarunk azonban ezzel mondani? Tudjuk-e, mindannyian jól azt, hogy mit jelent Isten szent jelenléte számunkra és mit vár el az összegyűltektől ezen szentséges Isten, amikor magát a gyülekezet előtt ki akarja nyilatkoztatni? Ő ezt mondja: „Csendesedjétek el és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!“ Zsolt. 46, 11. „Old le a te saruidat lábaidról: mert a hely amelyen állasz szent föld.“ 2. Móz. 3, 5. „Hallgass az Úr Isten orcája előtt, mert közel van az Úrnak napja.“ Sofoniás 1, 7. „Közöttük akarok lakozni és velük együtt járni, Istenük akarok lenni és ők az én népem lesznek.“ 2. Kor. 6, 16. Ha a szombatiskolának és Istentiszteletnek minden egyes résztvevője erre gondolna amikor a megszentelt helyre lép, akkor ünnepélyes csend és nyugalom uralkodna Isten házában. A komoly Istent keresőknek nyugalomra van szüksége, hogy a földiektől megszabadítsák gondolataikat és csöndes imában Istennek szentelhesék magukat. Sajnos azonban ennek sokszor az ellenkezőjét lehet tapasztalni egyes gyülekezetben, a szombati összejöveteleken és joggal emelik fel ilyenkor egyesek szavukat ez ellen. Minden testvérünknek joga van kívánnia azt, hogy az Isten házában ünnepélyes csend honoljon, és a gyülekezet tisztviselőinek kötelessége gondoskodni arról is, hogy ez a csend tényleg meg legyen.

Az Istennek háza nem az a hely, ahol az Istentisztelet előtt, vagy a szünetben másokkal sokat társalogni vagy a vezető engedélye nélkül hangosan felszólalni lehessen. „Óriza meg lábaidat, mikor Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közelednek jobb...“ Préd. 5, 1. Ha mindenki ezt követi akkor nemcsak ők nyernek nagyobb áldást, hanem azon érdeklődő lelkek is jobb benyomással távoznak, akik gyülekezeteinket látogatják.

„Ha az Istentiszteletre összejövök a gyülekezetbe lépnek, akkor ezt

illendően, tisztességtudóan kell tenniök és helyeiket nyugodtan kell elfoglalniuk... Bensőséges, igazi Istenfélelemnek kell az imádkozókat jellemezni. Ha némelyeknek az Istentisztelet megkezdéséig még várakozni kell, akkor csendben ülve, gondolkodva őrizze meg az áhitat igazi lelkiületét és szíveiket imában emeljék Istenhez, hogy az Istentisztelet számukra igazi áldás legyen és más lelkek megtérésére és meggyőződésének megerősítésére szolgáljon. A közönséges (vagy zavart keltő) beszélgetést, suttogást és nevetgélést sohasem szabad az Isten házában meglütni, sem az Istentisztelet előtt, sem azután. A lelkiületet kellően elő kell készíteni Isten Igéjének hallására, hogy az jó hatást keltő legyen és a szíveket valóban befolyásolni tudja." (Bizonyosságtételek 173. old. német.)

Amikor az emberek Jézushoz jöttek, a következőket mondta: „Meglássátok azért, *mi módon hallgatjátok.*” (Luk. 8, 18.) Az ezt megelőző szavaiból pedig megállapíthatjuk, hogy az Igét helyes módon senki más nem érthette meg, csak a figyelmes és komoly hallgató. Csakis ilyen módon érvényesült az Isten akarata szerinti hatás szíveikben. Ha mindenki ügyel arra, hogy milyennek kell a hallgatónak lenni, amikor az Isten Igéjét hirdetik, akkor a gyülekezetekben nagyobb áldást, erőt és világosságot nyernének Istentől.

Testvéreink és érdeklődő barátaink gyakran nehéz gondokkal terheltlen jönnek gyülekezeteinkbe; jönnek gyakran azért, hogy nyugalmat, vigaszt és erőt nyerjenek fentről. Azért jönnek, hogy megtalálják azt a nyugalmat ami után szívük vágyik. Szeretnének vigaszt és erőt meríteni Isten Igéjéből. Milyen jótékony hatással van aztán az a tény rájuk, hogy olyan emberek közé jönnek, akik tiszteletteljesen járulnak az Úr színe elé az Úr házában és magatartásuk mindenben az előírásnak megfelelő. Sok szegény, sorsüldözött lélek ilyen menedékhelyet keres, mint a mi gyülekezetünk, ahol zavartalanul tölthetnek Isten jelenlétében néhány órát; szeretnének az élet vízéből meríteni, hogy felüdüljenek. Sajnos azonban gyakran felesleges nyugtalansággal, beszélgetésekkel, ide-oda való jövés-menéssel zavarva vannak. Sokszor pedig a helytelen magaviseletű és felügyelet nélkül hagyott gyermekek háborgatják. Pedig vágyuk az, hogy csendben lehessenek gyülekezetünkben. Nem szükséges forgolódni, ha valaki az ajtón be jön, sem azért, hogy a jelenlévőket szemléljék. Ne jöjünk ki és ismét be a prédikáció alatt, mert ha a magatartás, a ruházat, tiszteletlen és a lelkiület nem áhitattal telt, akkor az Úr elfordul azoktól és elmarad az áldás. Minden okunk meg van arra, hogy Isten imádságánál figyelmesebbek és áhitatosabbak legyünk, mint egykor a zsidók voltak. Azért: „Hallgass az Úr Isten orcája előtt, mert közel van az Úrnak napja.” Sofóniás 1, 7.

Wentland M. H.

A kegyes élet titka az utolsó napokban.

Krisztus Urunk második visszajövele képezi az adventi nép tanításának főpontját, és ezen igazság köré csoportosulnak az összes többi igazságok. Az apostoli korszakban is a hívők reménysége Krisztus Urunk visszajövele volt. Ezen igazságra építették fel lelki házukat. Életükben minden cselekedetüket a Krisztus visszajövele való előkészület jellemezte. János apostol szeretetteljes hangon figyelmezteti a hívőket Krisztus visszajövele: „És most, fiacskáim, maradjatok Őbenne; hogy *mikor megjelenik*, bizodalunk legyen, és *meg ne szégyenüljünk* Ő előtt az Ő eljövelekor.” (1. János 2, 28.) A Krisztustvárók közül megszégyenülni senki sem akar, de ennek a veszélye mégis csak fennáll. Hiszen Üdvözítőnk világosan megmondotta, hogy sok lesz azoknak a száma, akiknek ama napon kénytelen lesz a „nem ismerlek” kijelentést tenni. Akinek ez a szomorú igazság szólni fog, azok látszólag készültek Krisztus Urunk visszajövele, látszólag életük ez lge alapján átfurmálódott, az Úrért missziómunkát is végeztek, de szívükben mégis csak azt mondták: „Halogatja az én Uram a visszajöveletét.” Ezek megszégyenülnék Krisztus Urunk visszajövelekor. Megszégyenülnék reménységükben és látni fogják azt, hogy az üdvösséghez közel voltak, de nem használták fel Isten intő szavait.

Nékünk különösképen szól az utolsó időre vonatkozó intés. Meg ne szégyenüljünk, amikor Krisztus Urunk eljön! Ezen tényre gondolt Péter apostol, amidőn az utolsó idők népéhez a világ pusztulásáról és Krisztus Urunk visszajövele-ről beszélt. „Az Úrnak napja pedig úgy jó majd el, mint az éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmulnak, az elemek pedig megégve felbomlanak és a föld és a rajta levő dolgok is megégnék. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, *milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljöveletét*, amelyért az egek tűzbeborulva felbomlanak és az elemek égve megolvadnak? (2. Pét. 3, 10—12.) Két igazság emelkedik ki ezen szövegből. Nemcsak várni, hanem sóvárogni (német fordítás szerint: „siettetni”) kell Isten napjának eljövele után. Sóvárogni azonban csak valami olyan dolog után tudunk, aminek értékét már tapasztaltuk. Ezt a világot bűnös kívánságaival egyetemben meg kell utálnunk, hogy új eget és új földet várhassunk szívünk minden vágya szerint. Ha vágyódunk, ha sóvárgunk Krisztus visszajövele után, úgy egész életünk ezen tény befolyása alá kerül. Olyan lelkiállapotba jutunk, amelyre Péter apostol figyelmünket méltán hívja fel a fentebb idézett szavakban. „*Milyeneknek kell lennetek néktek... kegyességben?*” A kegyes életre

nézve a Szentírás igen fontos tanításokat ad nekünk. Különösképen Pál apostol a Timótheushoz írott leveleiben vázolja részletességgel a kegyes életnek azon állapotát, amelyet minden egyes Krisztusvárónak meg kell szereznie. „Ezeket, ha eleikbe adod az atyafiaknak, Krisztus Jézusnak jó szolgája leszel, táplálkozván a hitnek és jó tudománynak beszédeivel, amelyet követtél: Hanem *gyakorold magadat a kegyességre*: mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek igérete. Igaz ez, a beszéd, és méltó, hogy mindenképen elfogadjuk.” (1. Tim. 4, 6–9.) A „gyakorold magadat a kegyességre” felszólításnak az apostol azáltal ad különös fontosságot, hogy azt megelőzően és azt követően hangsúlyozza, hogy Krisztus Jézusnak jó szolgája csak az lesz, aki ezt az igaz és elfogadásra mindenképpen méltó beszédet szívébe fogadja. A kegyességre való gyakorlás ismerete részünkre nagy fontossággal bír. Ha nem ismerjük a kegyesség fogalmát, ha nem értjük meg az apostol tanítását, úgy nem követhetjük tanácsát sem. — De micsoda a kegyesség? A kegyesség az Ó-szövetségben titok volt, az újszövetségi korszakban azonban kinyilvánította Isten Jézus Krisztus által. Azt mondja az apostol (2. Tim. 3, 12.), hogy „akik kegyesen akarnak élni a Krisztus Jézusban, azok üldöztetni fognak.” A kegyes élet Istennek tetsző élet. A kegyes életük ellen Sátán különösképen harcol. Az utolsó idők egyik jeleként említi fel Pál apostol, hogy sokan lesznek olyanok akiknél meg lesz a kegyesség látszata, de megtagadják annak erejét. (2. Tim. 3, 5.) A látszólagos kegyesség azonban még nem az az állapot, amellyel ha valaki rendelkezik, nem fog megszegyenülni. Éppen azok fognak megszegyenülni Krisztus Urunk visszajövelekor, akiknél csak a kegyesség látszata van meg, akik csak látszólag gyakorolják magukat a kegyességre. Azonban akik a kegyesség titkát nemcsak megértik, hanem életükben meg is valósítják, azoknak valóban nagy nyereség lesz a kegyes élet. (1. Tim. 6, 6.) De föltesszük ismét a kérdést: mit értünk kegyesség alatt, mi a kegyesség titka? Pál apostol ezt a következő szavakkal magyarázza meg: „És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben.” (1. Tim. 3, 16.) A kegyesség fogalma nem más ezek szerint mint: „Isten megjelent testben”. De mikor jelent meg Isten testben? Erre a világos feleletet könnyen megadhatjuk Krisztus Urunk életéből. Krisztus Urunk célja az volt, hogy e földön az Atyát bemutassa: „Megjelenttem a te nevedet (téged Atyám) az embereknek...” (Ján. 17, 6. 26.) Számtalanszor hangoztatta Üdvözítőnk, hogy Ő egy az Atyával s dacára ennek az egyik alkalomkor a tanítványok közül Fülöp azzal a kérdéssel fordult Jézushoz, hogy „Uram mutasd meg nekünk az Atyát, és elég

nekünk!... Jézus feleletét ismerjük: „Aki engem látott, látta az Atyát. Az Atya énbennem van... Az Atya, aki énbennem lakik.” (Ján. 14, 8–11.) Krisztus kijelentette, hogy aki Őt látta, az látta a benne lakozó Atyát is. Krisztus képe lett a láthatatlan Istennek. (Kol. 1, 15.) Az Atya megjelent Krisztus testében. Jézus az Ő testét valóban templomnak tekintette. (Ján. 2, 21.) Tudta, hogy az Atya az Ő testében, az Ő testének templomában megjelent. Amíg Isten az Ő-szövetségben a szentély-szolgálat által, a sátor felett mutatta meg dicsőségét és jelent meg népénél, addig az új-szövetségben a helyzet megváltozott. Isten már nem jelenik meg többé a szentély szolgálatában, Nékj már nincs olyan szent helye, mint volt az Ő-szövetség idejében. Az Ő szent helye az új-szövetségben Krisztus Urunk idejétől kezdve az ember teste lett. Az ember teste lett Isten temploma. „Nem tudjátok-e ti, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti... Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent-Lélek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?” (1. Kor. 3, 16. 17; 6, 19.) J. Gy.

(Folytatjuk.)

A kételkedés szokása.

Korunk kritikája megnyitotta a kételkedés és hitellenség zsilipeit. Az emberek csaknem határtalan képességei, amelyek a XX-ik század csodáiban mutatkoznak meg, az önbizalomnak és az emberekben való bizalomnak mérlegét magasán felemelték. A szórakozások sokféle formája és következménye az ifjúságot odajuttatta, hogy Istenről elfelejtkezett és lelki ismeretének hangját elhalgattatta.

A sok fény és ragyogás a lelket megvakítja és az embereket a kételkedésre készíti. Az alábbi idézet megmondja nekünk a kételkedés forrását: „Ez a cél, amelyet Sátán el akar érni. Nincs nagyobb óhaja mint az, hogy az Istenben és Igéjébe vetett bizalom megrendüljön és megszűnjön. Sátán a kételkedők táborának élén áll és minden erejét megfeszítve arra törekszik, hogy még sok lelket csábítson és tántorítson a kételkedők seregébe... Mindazok, akik horgot keresnek azért, hogy kételkedéseikkel bekapaszkodhassanak, fognak ilyet találni és mindazok, akik vonakodnak Isten Igéjét elfogadni és annak engedelmeskedni, mielőtt még el nem háritottak volna minden ellenvetést és a kételkedésre való lehetőséget, sohasem fognak világoosságra jutni.”

A kételkedés szokása mindazoknál növekszik, akiknek gondolatai ebben az irányban vannak elfoglalva. Az egyik kételkedés helyet készít a másiknak, és így elő lesz készítve a talaj az

ellenség számára, aki aztán magvát ott elveti. Különösen figyelemreméltók az alábbi szavak: „Sokan vannak, akik helyet adnak a kételkedésnek és hitetlenkedésnek. Azoknak, akik a hitről beszélnek és a hitet ápolják, lesz hitük; akik pedig a kételkedést ápolják és azt kifejezésre juttatják, kételkedővé válnak.” Bizonyágtételek, 5 k. 302. old.

Csak egyetlen biztos út van számunkra és pedig az, hogy el kell úznunk magunktól a kételkedést azonnal, amint az gondolatainkba befészkelődni törekszik. Ne gondolkozatok felőle és ne adjatok helyet gondolataitokban ennek, mert ez a sötétség forrásából származik.

Mindenekelőtt szeretnék arra a komoly veszélyre rámutatni, amely abban rejlik, hogy a másokkal szembeni kételkedésünket kifejezésre juttatjuk. Gyakran a családi körben történnek ilyen hibák, amikor sok esetben a gyermekek előtt lesz említés téve róla, és ez kitorlhetetlen nyomást hagy hátra bennük ugyannyira, hogy ezek miatt még az igazságnak is háttal fordítanak. A meggondolatlan szülők figyelmetlen kijelentéseinek ilyen végzetes következményei is lehetnek.

Némelyek még azt hiszik, hogy nincsenek is kellően előkészülve, ha néhány kételkedő gondolatot meg nem említhetnek a szombatiskola alatt, az osztályban, vagy a tanító gyűlésen, vagy az ismétlésnél. Ezek el sem tudják képzelni, hogy milyen mérhetetlen kárt okoznak ezzel. Őket talán nem is érinti a kérdés, amelyet felvetnek, vagy a kételkedés, amelyről szólnak; de ezáltal gyakran olyan mag lesz mások lelkületébe elhintve, amelyet soha többé nem lehet onnan eltávolítani, hanem annak gyümölcse kihat még az örökkévalóságra is. Mindegyikünk erős befolyást gyakorol a környezetében lévők életére. Az alábbi szavak kiemelik annak fontosságát, hogy soha ne beszéljünk a kételkedésről; Nyissátok meg szíveitek az igazságosság magjának világos sugarai előtt, és ne engedjétek, hogy a kételkedés hangja vagy a hitlenség egy szava is elhagyja ajkaitokat, nehogy ezáltal a kételkedés magvát vessétek el.” Test. to Min. 391. old.

Minden kijelentésünknek építőnek kell lenni, gondosan mérlegeltnek és megfontoltnak. Az advent mozgalomról bizalommal telten beszéljünk. Azon tanokat, amelyek bennünket egy különös néppé tettek, ne magyarázzuk bizonytalanul. A nemsokára bekövetkezendő dicső győzelemről olyan hittel és bizonyossággal beszéljünk, hogy semmi hely se maradjon a kételkedésre.

Szíveinket és ajkunkat arra kell nevelnünk, hogy Isten hasonlíthatatlan szeretetét dicsőítse, és lelkünk reménységgel telt legyen és abban a világosságban maradjon, amely a golgotai keresztről árad. Sohasem szabad elfelejtenünk, hogy mi a mennyei Király gyermekei és az Úr seregének leányai és fiai vagyunk. Előjogunkban van Istenbe vetett rendíthetetlen hitre, biza-

lomra szert tenni. Isten békessége uralkodjon szíveinkben . . . és legyünk hálásak! Saját nehézségeinket és fáradságainkat elfelejtve, adjunk hálát az Úrnak azért, hogy nevének dicsőségére élhetünk. Ha reggel szemeid kinyitod, adj hálát Istennek azért, hogy megőrzött az elmúlt éjjelen. Köszönd meg a szívedben lakozó békeséget is. Reggel, délben és este légy hálás és mint jóillat úgy szálljon az az Atya trónjához . . .

Ne beszélj hited hiányosságairól és gondjaidról és szenvedéseidről. A kísértő örvend, ha ilyen szavakat hallhat. Ha ilyen dolgokról beszélsz, akkor őt dicsőíted és nem az Atyát. Nem szükséges, hogy Sátán nagy hatalmánál időzzünk, hogy aztán azzal legyőzzön bennünket. Gyakran mi magunk adjuk magunkat kezébe akkor, amikor hatalmáról beszélünk. Ehelyett emlékezzünk meg Isten nagy hatalmáról és minden érdeklődésünket ez kösse le. Beszéljünk Krisztus összehasonlíthatatlan hatalmáról és dicsőségéről. Ekkor az egész menny részt vesz megmentésünkben. Isten angyalainak ezrei és tizezrei meg vannak bízva azzal, hogy szolgáljanak azoknak, akik örökölni fogják az üdvösséget. Nincsen-e meg minden okunk arra, hogy minden pillanatban hálásak legyünk Istennek, még akkor is, ha látszólagos akadályok gördülnek útunk elé?

Igy tehát kedves Atyámfiaim és Testvérnőim határozzuk el erősen azt, hogy sohasem fogunk az igazságról, a szervezetről, és a végleges győzelemről kételkedéssel beszélni. Adjunk hálát Istennek a hármass angyali üzenet dicső világosságáért, a mennyei szentélyben lévő Megváltónak, aki népét átvezeti ezen a tévedések és kételkedésekkel telt világon egy új és jobb világba, amelynek vége soha nem lesz.

W. Leroy Hyatt

Egy csodálatos diszpozíció:

12 x 3, 16.

I. Bevezetés:

2. Tim. 3, 16.: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.”

Kolossé 3, 16.: „A Krisztusnak beszéde lakozék bennetek gazdagon, minden bölcsességben.”

II. Tárgyalás.

1.

1. Tim. 3, 16.: „És minden versengés nélkül nagy a kegyességnek eme titka: Isten megjelent testben . . .”

Ján. 3, 16.: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

1. Ján. 3, 16.: „Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta értünk; mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyáink-fiaiért.”

2.

Máté 3, 16.: „És Jézus megkeresztelkedvén, azonnal kijöve a vízből. És imé az egek megnyilatkozásának néki, és ő látá az *Istennek Lelkét* alájönni mintegy galambot és ő reá szállani.”

Luk. 3, 16.: „Felele János mindeneknek mondván: Én ugyan kereszteltek titeket vízzel, de eljő, aki nálamnál erősebb, akinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: az majd keresztel titeket *Szentlélekkel* és tűzzel.”

1. Kor. 3, 16.: „Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az *Isten Lelke* lakozik bennetek?”

Efezus 3, 16.: „Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjete az *Ő Lelke* által a belső emberben.”

3.

Ap. csel. 3, 16.: „És az Ő nevében való hit által erősítette meg az Ő neve ezt, akít láttok és ismertek...”

Malak. 3, 16.: „... egy emlékkönyv iraték Ő előtt azoknak, akik félik az Urat és becsülik az Ő nevét.”

III. Befejezés.

2. Thess. 3, 16.: „Maga pedig a békességnek Ő adjon néktek mindenkor minden tekintetben békességet. Az Ő legyen mindnyájatokkal!”
J. Gy.

Gyülekezeti hírek.

Zeiner testvérünk Várnában.

Az elmúlt napokban bolgár földön járt vezető atyánk fia a Fekete-tenger partján, hol 1444-ben Ulászló elvesztette a csatát a törökkel szemben. Egész 1876-ig török uralom alatt állott Várna, de azóta már bolgár föld és szép kikötővárossá fejlődött. Alig két ezer török lakik benne, és ezek is nagyrészt kívül a modern városon. Két mecset maradt meg a sok közül. A bolgárok keresztények, kik között az üzenet szépen halad előre. Zeiner atyafi 8 napig tartó előadásokon fejlesztette a munkások és prédikátorok tudását, hogy a műben még áldásosabban tevékenykedjenek. Tapasztalatból tudjuk, hogy ennél boldogabb napok nem lehetnek számunkra, mint az ilyen tanulási kurzus. Hálásak voltak a bolgár testvérek az Őnek és szerete-

tük minden jelével elhalmozták Zeiner testvérünket. Mi magyarok boldogok lehetünk, hogy a Divízió bizottsága erre a munkára a mi vezető testvérünket küldte ki és ő közvetítette a kimondhatatlan kincseket ottani testvéreinknek.

Kerületi konferencia Budapesten!

Régóta várták a kedves Testvérek ezen konferenciát. Így érthető, hogy az Őr felettébb megáldotta ez alkalommal szomjuhozó népét. A konferencia szeptember 1-én pénteken este kezdődött meg G. W. Schubert atyafi előadásával. Már akkor meggyőződünk arról, hogy szép kápolnánk kicsi lesz szombaton és vasárnap. Szombat reggel a karzat is teljesen megtelt és így maradt ez azután mindvégig.

A szombatiskolában kb. 700 tag volt jelen, adakozásban befolyt 126 pengő.

Az élénk szombatiskola után következett Schubert atyafi áldásos prédikációja. Könnyes szemmel ajánlotta fel magát az egész gyülekezet újból az Őnek és kb. 50–60 lélek jelentkezett a keresztségre.

Délután Rühling atyafi tartott áldásos bibliaórát és este az ifjúság rendezett az aratási-hálaadó munka támogatására misszióünnepélyt. Az ifjúság a legjobbat nyújtotta a hallgatónak és Rühling atyafi ünnepi beszéde után készségesen adakoztak az aratási hálaadó munkára, illetve a pogány misszióra. Összesen 45.10 P folyt be.

A vasárnap is nagyon áldásosan telt el. A reggeli áhítat után Schubert atyafi komoly és mély gondolatokat tartalmazó bibliaórája következett. Arról beszélt a kedves atyafi, hogy az apostoli korszak után, a mennyei engesztelési szolgálatot a földön kívánták megvalósítani. A reformátorok felismerték azt, hogy az igazi főpap a mennyben van. Hitték és hirdették is az Ő egyedüli áldozatát, de a szentélytana nem volt teljesen ismeretes előttük, mert nem az akkori időre adatott Dániel könyve. Különös isteni kegyelem részünkre az, hogy ma a reformáció munkáját befejezhetjük. Azért vegyen mindenki élénken részt ebben a munkában, hogy az Ő Jézus minél előbb eljöhessen.

Azután a kedves Sohlmann atyafi tartott egy igen megható bibliaórát: A tíz szűz példázata alapján felkérte a gyülekezetet az olaj gyűjtésére. Arra pedig most adja az Őr az alkalmat. Stein és Kovács atyafiak a könyvterjesztésről emlékeztek meg.

Délután még egyszer beszélt hozzánk Rühling atyafi.

Egy kis különlegességet képezett azután a kedves Wénig testvérnő egészségügyi órája. Az Őr az egészségügyi reformban is előbbre kívánja vinni népét.

A kedves Zarka atyafi tartotta meg a gyülekezeti és a hálaadó órát. Este pedig a kedves Sohlmann atyafi, „Az ítélet ösvényén” című előadását.

Minden szép volt, áldástelten repültek el a percek. Nagyon sajnáltuk, hogy a kedves Zeiner atyafi nem lehetett körünkben. Éreztük azonban, hogy ott Bulgáriában, ahol másoknak szolgált az Igével, imádkozó szívvel gondol reánk.

A kedves testvérek sokáig fognak vissza emlékezni ezen áldásos kerületi konferenciára, de segítsen meg bennünket az Úr, hogy mindent amit hallottunk és megfogadtunk, a gyakorlati életben meg is valósíthassunk nagy Mesterünk dicsőségére. *Murányi A.*

Felhívás! Testvéreink közül ki vállalna fel nevelésre vagy örökbe is egy 9 éves, 3-ik ellemibe járó fiúcskát, (Antal Pista, Miskolc) akit édesanyja nem akar idegen kézre adni, maga pedig gondozni nem tudja?

Válaszokat: Sohlmann Károly, Miskolc, Fábrián utca 5. sz. alá kérünk.

Az ifjúságnak.

Táborban a Szentlélek-hegyen!

Ezen a mély jelentőségű nevet viselő helyen 750 m. magasban táborozott a Keletmagyarországi Terület északi kerületének ifjúsága 5 napig. 30-an mentünk ki, de számunk odakint felszaporodott 45-re. A kis család szívszorogva indult az eddig számukra ismeretlen életbe, mert az indulás előtti óráig szakadatlanul esett az eső és mégis ragyogó napsütésben, kék ég alatt vitt a kis erdei vonat bennünket a Bükk szívébe, a hegy lábához, ahonnan gyalog ment fel a kis csapat a Szentlélek-tetőre.

Táborozásunk alatt Isten kegyelmének fedhetetlen jeleit, sőt csodáit tapasztaltuk. Míg a városban orkán dühöngött, mi fönt a tetőn védve voltunk. Éjjel csillagos ég borult reánk, nappal fényes égbolt.

A táborozás szervezésével a Lenk atyafi volt megbízva, ki szorgalmas és ügyes segítőtársaival jól oldotta meg a feladatokat. A szállás, az étkezés és a napi program jó volt és közmegelegedést keltett. Az étkezés a zöld drapériás ebédlőben történt. A torna Debreceni tornatanárunk vezetése mellett, és a lenyűgöző táborúzó voltak a nap kiemelkedő eseményei.

A „Tábea” itt is megjelent; élelmes nővéreink értették a módját annak, hogy az erdőben is árusítsanak. Szép jelenet volt, midőn a család egyrésze leült a gyapjuzsák köré és fanni kezdett.

Fegyelmezettség és rend dacára, vidám lelkület és jó hangulat töltötte be a résztvevők lelkét. A szervezők különös gondot fordítottak a lelki táplálékra, mert hisz főleg lelki felüdülésre mentünk ki.

Albrecht, Debreceni, Lenk és Vál atyafiak, és e sorok írója naponta háromszor szolgált az Igével. Az üzenetek és intések mélyen járók voltak. Nem egy barátkozónőnk mondta: Ez a táborozás fordulópontot jelentett életemben.

A búcsu is igazolta ezt, könnyes szemekkel ült a család a lebontott sátrak helyén maradt széna ágyon és midőn egyenként felálltak testvéreink hálát mondani az Úrnak, akkor láttuk meg, hogy mennyire megszereítettük azt a kis földdarabot, azt a zöld tetőt, és hogy mennyire közelebb jutottunk Teremtőnkhez és egymáshoz. Ahogy alászálltunk a völgybe és kivontunk visszakanyarodott velünk a város felé, talán minden szív fájdalmat érzett, hogy akik összefortunk, el kell válnunk és bele kell vessük magunkat újra a bűnnel vívódó anyagi világ néptengerébe, hogy folytathassuk a lelki harcot és elnyerjük azt, amit úgy hívnak, hogy: győzelem.

A búcsuzásakor mind azt mondtuk: bár itt lehetnénk 1934-ben is. Adja Isten, hogy ez a táborozás szimbólum legyen és egykor ott legyünk a Szentlélek által Isten hegyén a tetőn. *S. K.*

Tíz életszabály

ifjak és idősebbek számára.

1. Nem akarok egyetlen egy reggelen sem ima nélkül és Isten iránti hálaadás nélkül felkelni, nem felejtven el azt a gondolatot, hogy talán az utolsó alkalom számomra éppen e reggeli hálaadás, és fohászkodás.
2. Nem akarok semmit olyasmit tenni, amit nem tennék meg akkor, ha Jézus előttem állana, vagy amit életem utolsó órájában megbánnom kellene.
3. Mindennap akarok a Bibliából olvasni és egy egy szöveget magamnak megjegyezni, amit egész nap gyakran ismételvegetek.
4. Segítségemre szorult embertársaimnak — amennyire csak tudok — szóval és tettel segítségére akarok lenni.
5. Mindig szemem előtt kívánom tartani azon mondást: „Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.”
6. Környörgéseimben minden nap meg akarok emlékezni szüleimről, testvéreimről és barátaimról.
7. Barátomat minden időben szeretni akarom, intéseit örömmel elfogadom, tőle tanulni akarok és ilyenformán éppen úgy, mint magamat, becsülni és szeretni kívánom.
8. Helytelen kívánságaimat elnyomom és a meg nem engedett élvezetekről lemondok.
9. Nem akarom erőmet és egészségemet szüzenletes lustaság vagy felületesség által elveszíteni, és ilyen módon magam a munkára alkalmatlanná tenni és személyemet Isten és emberek előtt meggyűlöltetni.

10. Sohasem akarok ima és hálaadás nélkül lefeküdni, valamint anélkül sem, hogy magam a leggondosabb önvizsgálatnak alá ne vetném.

Olvasd, gondolkozz és — imádkozz!

1. Tetszik-e életem Istennek?
2. Örvendek-e, és örvendhetek-e keresztényi életemnek?
3. Van-e szívemben valaki iránt hidegség, harag, vagy gyűlölség érzülete?
4. Tanulmányozom-e naponként a Bibliámat?
5. Mennyi időt szentelek a naponkénti személyes, vagy titkos imára?
6. Vezettem-e már csak egy lelket is valamikor Krisztushoz?
7. Vannak-e imameghallgatásra vonatkozó tapasztalataim?
8. A lelki és örökkévaló dolgokat igazi értéke szerint becsülöm-e?
9. Fáradozom-e és imádkozom-e valakinek a megváltásáért?
10. Van-e valami, amit Krisztusért nem áldoznék fel?
11. Hol követem el legnagyobb hibámat?
12. Milyen benyomást tesz az én életem a nem keresztényekre?
13. Van-e valami, amit előbbre helyezek Isten-től nyert feladatomban?
14. Hűségesen bánok-e azzal a pénzzel, amit az Úr reám bízott?
15. Van-e valamilyen kötelességem, amelyet elhanyagoltam volna?
16. Ez a világ az én életem által jobb lesz-e, vagy rosszabb?
17. Teszek-e olyasvalamit, amit másoknál elítélnék?
18. Van-e tiszta fogalmam arról, hogy milyen helyem van az Úr művében?
19. Mit teszek én személyesen az Úr visszajövetelének siettetése érdekében?
20. Úgy cselekszem-e, amint a Megváltó helyemben cselekedne?

Az idők jelei.

Amerikában. Egy dollármilliomostól megkérdezték, hogy boldog-e? Megmutatta napi póstáját. Nézze Ön ezeket a leveleket — szól. Az egyikben ezt írják: „Ha nem kölcsönöz nekem 10 ezer dollárt, lefogom lőni.” Másikban: „Fizessen 20 ezer dollárt, mert különben levegőbe röpitjük.” És így tovább egy tucat levél. Hát lehet az ilyen ember boldog?

Modern égőáldozat. Amerikában 1500 millió pengővel többet költöttek dohányra a múlt évben, mint vallási célokra. Ez csak egy tétel, amit a szörnyű bálványhoz hoznak tűzáldozatul. Hol van még az alkohol és a többi!!

Oroszország istentelen ifjúsága. Oroszországban ma 90 millió 30 éven aluli ifjú van, akik vallásos nevelés nélkül élnek. 90 millió fiatal ember azt tanulja az iskolákban, hogy nincs Isten, s mindaz, ami Istenre vonatkozik, az csak mese és monda és hogy a vallás ópium a népek számára. Mi lesz ennek az állapotnak a következménye? Ezt előre megmondani tudni igazán nem nehéz dolog.

A világszerte utazások időtartama. 1519-ben 5 hajónak a föld körülutazására 1083 napra volt szüksége. 1889-ben Nellie Bly-nek, egy amerikai nőnek 72 napra, 6 órára és 11 percre volt szüksége, hogy a földet körülhajozza. 1920-ban a Zeppelin 20 nap és 4 óra alatt repült körül a földet. 1931-ben pedig Villie Post és Harold Gatty 8 nap 15 óra és 49 perc alatt repültek körül a földet.

Amerikában a munkanélküliek téli segélyezésére 4 milliárd pengőre van szükség. E célra a kormány már meg is szavazott 1 milliárd pengőt. 45 nagy városban a támogatásra szorult családok száma jelenleg 1,150,750.

A zivatarok gyakorisága. 16 millió zivatar szakad évenként az anyaföldre, naponta tehát 40,000. Minden egyes órában, éjjel-nappal, télen vagy nyáron 2000 fergeteg kerekedik a földön.

20 pengős vas 1 milliót ér. Egy nagy darab vasrúd, mely nyers állapotban 20 pengőt ér, palkóvasnak feldolgozva 50 pengőt jövedelmez. Ha késeket csinálnak belőle, akkor 2000 pengőt ér, de ha varrótűt sajtolnak az egészéből, akkor pedig 16,000 pengőt kapnak érte. Órarugónak hajszál finomra átdolgozva 1 millió pengőt jövedelmez. — Miért csodálkozol, ha az Úr újra és újra tűzbe tesz, hogy alakítson!

Hitler Adolf.

Az új német birodalmi kancellár életéből idézünk néhány adatot. 1889-ben született Braunau-ban, Ausztriában, a bajor határ mellett. Később szüleivel együtt a közelfekvő Leondingbe költözött, ahol Atyja fővámtisztviselő volt s 1903-ban ott meg is halt. A fiatal Adolf szívesen olvasta a történelmi műveket és Bismarck volt eszményképe. Már mint gyermek szívesen tartott beszédeket. A világháború alatt a német hadseregben szolgált. 1921-ben megválasztották az 1919-ben megállapított „Nemzeti Szociálista Német Munkáspárt” (NSDAP) elnökének. 1923-ban a katonailag szervezett Hitlercsapatokkal Ludendorff generálissal karöltve puccsot kísérelt meg, ami azonban nem sikerült. Öt évi várfogságra lett ítélve, de megkegyelmeztek neki. Ezután a párt kiépítésében tevékenykedett és ez sikerült is neki annyira, hogy győzelemről, győzelemre jutott az állami élet terén s ma már kancellár. Igen erős egyé-

2
niség és redkivüli beszélőképességgel van megáldva. Növényi ételeket eszik, nem iszik szeszes italt, nem dohányzik, és igen szigorú önmegtartóztató életmódot folytat.

Kina.

Dr. Miller atyafi, a kínai Divízió előjárója a Generalkonferencia reggeli áhítatán a következőket mondta el: „Az Úr különösképpen gondoskodik Kinában a könyvevangélista műről. Bár nehéz időkben élünk, mert Kinában háborús állapotok vannak, banditizmus és természeti katasztrófák dúlnak, s éhínség miatt pusztulnak az emberek. Amíg más Missziótársulatok nyomdái beszüntették üzemüket, addig a mi kínai Kiadóhivatalunkban a gépek éjjel-nappal dolgoznak, hogy a megrendeléseknek eleget tudjunk tenni. Az intézetben 116 alkalmazott van foglalkoztatva, ami jelenti azt, hogy igen erős teljesítményre képes ezen művünk. A többi missziótársulatok nem tudják megérteni, hogy miként lehet a mi iratainkat olyan jól eladni, míg ők az övéket kénytelenek nem egyszer elajándékozni. Hozzánk fordulnak és a talány okát keresik nálunk. Mi tudjuk, hogy miért van ez így.“

A 4-ik számban közölt pályázat megfejtései.

Miért kötötte össze az Úr a két parancsot 3. Mózes 19, 3. versében?

I.

Azért kötötte össze, mivel e két törvény elválaszthatatlan és magabazárja a legfőbb parancsot: „Szeresd a te Uradat Istenedet és szeresd a te felebarátodat!“ A szeretet csakis cselekedet által nyilvánul meg és ha szeretem az Urat, akkor a szombat törvényét betartom; ha szeretem az Urat, akkor szeretem Istentől rendelt szüleimet is, ami megnyilvánul a szülői parancs teljesítésében. Ezek szerint a két parancs a szeretet törvényével összekötve egymás mellől el nem maradhat. Boldog az a nép, aki ezt megtartja.

Négyessy János

II.

Ezen két parancs koronája a 10 törvénynek, mert tartalmukkal azt összefoglalják. Az egyik megtartása áldást jelent, és a másiké megszentelést tartalmaz, mert a szentség jele minden emberre nézve. Isten azért kötötte össze, hogy egyik se legyen elhanyagolva a másik rovására. Megesik, hogy valaki nagyobb tiszteletben részesíti szüleit, mint az Urat. Viszont azt is akarja az Úr, hogy szombatról-szombatra igyekezzünk helyes szeretettel tisztelni szüleinket.

Pintye Endre

III.

Isten Fia minden imádást és tiszteletet átad a mennyei Atyának. A mi legnagyobb imádásunk a szombat megtartása. Fontoljuk meg, hogy ami Istennel szemben a szombat törvénye, ugyanaz szüleinkkel szemben a tisztelet parancsa. Mulasztást egyik oldalon sem követelhetünk el.

Párnyiczki J.

IV.

Az ember szívében első hely Istené, ezt jelenti a szombat és mellette van a szülő, ezt parancsolja az Úr maga. Olyan ez mint egy épület két pilléren.

ifj. Kovács Géza

* * *

Felhívás! „Nyújtds ki a te kezedet“ — mondta az Úr Jézus az elszáradt kezű embernek. (Luk. 6, 10.) Ez nem azt felelte rá, hogy: nem tudom, hisz' a kezem béna, hanem egyszerre kinyújtotta és meggyógyult.

Aki megmagyarázza ennek az embernek bensejében lejátszódó történetet egy rövid vázlatban és beküldi, akkor — ha helyes — leközzöljük.

Gyermekeknek!

„Bízzad az Úrra a te dolgaidat és a te gondolataid véghez mennek.“ Példb. 16, 5.

Ujból iskolába mentek. Tanulhattok sok minderről, amit Isten kegyelme adott az embereknek. Sokszor nehezen megy a lecke tanulása és szorongó szívvel ültök a padban. Én nem tudom, hogy kinek mi van a szívében, de azt igen, hogy az Úr a fenti Igéket most elétek adta. A magatok erejéből nem mehettek semmire, de aki az Úr Jézusra bizza a dolgát, annak vágya beteljesedik. Nagyon fontos, hogyan kezdeitek az új iskolaévet. Aki imádkozik, az könnyen tanul, és sok boldog tapasztalatot szerez, hogy nem szégyenül meg az iskolában. Az Úr Jézuson csodálkoztak az öregek is, hogy milyen bölcs volt gyermekkorában. Tanuljatok Jézustól engedelmességet és boldogok lesztek az iskolában.

Halálozás.

Folyó évi szeptember hó 4-én Budapesten meghalt Tóth Jánosné sz. Balázs Gabriella testvérnőnk.

„ADVENTHIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Katona Sándor

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 20 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest